

Jaha. Vel overstått påskehelg og andre helger. For meg svenskehelg. Tønsberg 15. april 1985.

Det aller meste av denne skrivelser vil omhandle nevnte tur til UFO-SVERIGES Riksstemma, og jeg vil si med en gang at de som ikke er interessert i å lese om mine personlige opplevelser i det store utland kan avstå fra det. De kan slutte å lese når de kommer til en strek i manuskriptet. Det er som dere ser ikke mange klippene denne gang, og de omhandler faktisk også det samme alle tre. Hva som har funnet sted i vannet ved Rana er uvisst, men det minner mistenkelig på et kjent krater fra Øksna i Glomma for noen år tilbake. Har noen sett nærmere på dette?

Søndag 21. april er det dags for et nytt Komitémøte. Denne gang hos Knut Aasheim på Eidsvold. Klokken 14 som vanlig. Her må det legges opp saksliste for Landsstyremøte, samt et par andre brennbare emner skal taes opp. Kanskje Oslogruppen kan stå som arrangør for et ICUR-møte i høst? Se forøvrig omtale fra Sverigeturen.

Når det gjelder innbetalinger for klippservicen så er det fremdeles ti personer som ikke har giddet å gjøre det enkelt for meg. Disse vil kun få en lapp denne gangen som forteller at de ikke får mer klipp før regnskapet er i ballanse. Faktisk er det en som ennå ikke har betalt de 45 kronene for banklånet ennå heller. Blanketten mange av dere har mottatt i denne runden er altså 45 kroner for banklån APRIL måned. Årets fjerde innbetaling allerede. Her går det unna.

Ellers suser det tekniske rapporter og bulletiner verden over. Siste utsendelse herfra inneholdt en god del Rapporter til endel prominente utlendinger samt den engelske bulletin. Porto her nærmet seg 400 kroner. Skrekk og gru.

Før jeg går over på den andre siden av grensen vil jeg bare si Ha det og vel møtt i neste runde. til de av dere som synes reisebeskrivelser med något attåt ikke er lesbart. Håper dere er i mindre-tall.

Alle dere andre får ta på seg lesebrillene. Husk det ER endel meget interessante setninger gjemt inne i alle disse ordene.

Ja, så var man på reisefot igjen, da. En stund siden sist at turen gikk utenlands. Ekstra morsomt at turen til "smørgåsfolket" gikk om Stockholm, en by jeg hadde tilgode å ha besøkt. Mens jeg sto i ventehallen på Oslo S, dumpet plutselig vår utrettelige medarbeider fra Skjeberg i Østfold, ned fra klar himmel, og en forlenget påskeferie i bratte fjell. Et brunt og koselig avbrekk i en kjedelig ventestund.

Så er det dags for avgang. Ta plass, klokken nærmer seg magiske 22.55.

Jeg bestiger toget, og river opp en gjenstridig dør som leder til min nattlige residens.

Ut ramler en person som tydelig har stått og lent seg til nevnte skyvedør. Jeg prater i vei på norsk, som seg hør og bør, og personen ser ut som et spørsmålstegn. Han avbryter meg vennlig på fransk, og da er det mein tur til å se litt vridd ut. Vi finner et kompromiss gjennom engelsk tale, og det fungerer utmerket. Den unge mannen viser seg å være fra det fransktalende Quebec i Canada. Han har vært på et halvt års ferie jorden rundt, og er nå på vei fra Norge til Sverige.

Det er klart at tanken på en såkalt "Fleksnestur" på toget til Stockholm hadde streift innom mitt forvirrede sinn, men siden toget ikke engang hadde spisevogn og jeg av alle ting reiste på 2. klasse, var nok disse mulighetens utskielser en smule utopiske.

Vi kom godt ut av det Canada og jeg, vi pratet og pratet. Han var meget interessert i UFO-fenomenet og andre beslektede emner. Etter en stund ramlet det også en svenske inn i lugaren. Han reiste i klær, masse klær, flere sekker med klær. Kom rett fra motemesse. Jo, det var en internasjonal liten kupé.

Jeg dyttet mine medbrakte "sov-i-ro" tilslutt dypt inn i ørene, og gjorde et helhjertet forsøk på å trenge inn i drømmeland. Overgangen fra hjemmesenga til Sveriges Järnvägar var til å ta å føle på. Da jeg endelig ankom drømmeriket tok det ikke mange minuttene før jeg bråvåknet midt i en krig. Romlingen fra toget var kanondrønn. Etter å ha passert grensen til "blågula landet", ble skinnene liksom mer avbalansert, og toget roet seg endel ned.

Stockholm ble inntatt horisontalt ti minutter før hanegal, og vi slepte vår bagasje ut i det fri. Jeg depornerte mine koffertter i en oppbevaringsboks på sentralstasjonen.

Vi tok deretter T-banen til en plass kalt Zinkendamm, her fantes det et ungdomsherberge vår venn booked seg inn på. Han var bokstavelig talt lettet over å få satt fra seg sin King size ryggsekk, proppet med alt fra Trondheimske fyrstikker til et vevet teppe fra Marokko. Han visste ikke om det kunne fly. Vi la det ned på gulvet i resepsjonen og gjorde et helhjertet forsøk, med en overre, forbipasserendes himlende øyne var nok det nærmeste vi kom de øvre sfærer.

Resten av fredagen gikk med til å besøke Stockholm City. Vi gikk sammen om dette, min venn fra hockeyens hjemland og jeg.

Stockholm er i grunnen en ganske all right storby. Mange fine gågater med et yrende liv og mange artige forretninger, med et rikt tilbud om både det ene og det andre.

Det var dog langt mellom det vi kjenner som pub'er. En kan nemlig ikke ta seg en øl overalt i Stockholm, ikke ulikt et annet land litt lenger vest. Men i Sveige er det ennå et problem en må være obs på. Det er ikke øl alt som heter øl. Det såkalte Lettølet floreer på originale ølflasker og lurer ofte turister opp i stry. Etterhvert lærer en seg jo triksene, men det kan da vel ikke være riktig at en skal stå der med dårlig samvittighet når servitøsene bak disken borer anklagende øyne i en og spør: "Lättöl eller starköl???", og det kun er en av disse som er drikkendes!?

BJURSÄTRAVÄGEN 93

Dumpet også over en nydelig pyramide som jeg ikke klarte å motstå. Den var visstnok laget i en slags bulgarsk kvarts, og glinset noe aldeles enormt. Her er alle farger husket på når en ser i den. Tid til å smake på svensk mat ble det også. Klokka to skiller vi lag og jeg finner meg en rolig krok for å skrive ned noen linjer for å ha som manus til neste dags bevingede ord fra prekestolen på Riksstemman.

Etter ytterligere å ha utsatt apostlenes hester for gangsperr og andre ubehagelige gå-tilbud, dumpet jeg inn på T-banetog nr 19 i sydlig retning mot Hagsätra. Her bor nemlig Christer Nordin, UFO-SVERIGES ordførande, med adresse Bandhagen.

La meg bare få skyte inn at da jeg skulle hente bagasjen oppdaget jeg noe sjebnesvangert: Jeg hadde låst koffertene inn i en oppbevaringsboks inne i en damegarderobe av alle ting. De store bokstavene på døra ble oversett om morgenen i all dens trøtthet. Og nå var denne full av pudrende, ventende og framfor alt stirrende utgaver av det for meg, motsatte kjønn. Hva nå?? Det var bare en ting å gjøre, ta på meg verdens mest selfølgelige mine og traske spissrotgang gjennom denne horde av damer med mistroiske blikk, og hele tiden si: ursjåkta, ursjåkta, med skånsk aksent, da var det greit.

Klokken nærmet seg nå fem om ettermiddagen. Fra stasjonen var det omlag 15 minutters gange til Bjursätravägen 93 andre etasje til venstre.

Hjertelig mottagelse og middagen på bordet, hva mer kan en ønske seg???

Etter et nydelig måltid, inntok vi stuen med alle slangene, eller ormarna, som det heter på svensk. Her var det to kvelerslanger på opptil to meter, og fire mindre som hadde egen residens i et tilstøtende bur. Disse siste var det mer fart i. De store leet seg omtrent ikke. Det var ikke lett å oppnå den helt store kontakten. Det var derimot ikke noe problem med familiens katt. Den var i 200 under hele besøket.

Etter en velfortjent dusj satte vi kursen for Gävle, til huset der den lokale UFO-forenings formann som jeg desverre ikke husker navnet på, bor. Der ventet Håkan Ekstrand, Mats Nilsson, Carl-Anton Mattsson med flere. Hit var det ca. 18 mil og vi ble sittende og pratet ut i de små timer. En video omhandlende den siste tids UFO-flash i Dalarna ble vist. Visstnok skal det i løpet av en fjortendagersperiode ha blitt innrapportert 250 observasjoner, ganske fantastisk. Likeså fikk vi se en video der svensk TV hadde vært på storbesøk i Hessdalen, og laget en fin sekvens fra vårt felles arbeide der, når gjorde NRK noe slikt sist?, jeg bare spør.

RIKSSTEMMAN

Folkets hus. Klokken er ti om formiddagen og dørene åpnes, etter at vi har inntatt en bedre frokost her. UFO-SVERIGE gjør unna sin Riksstemma mer eller mindre uforstyrret fra min side, da jeg benytter endel av denne tiden til en prat med Leif Havik og Irre Lindström + hund, som har kommet den lange veien fra Rognes. Etter å ha kjørt hele antten var de naturligvis litt signé, men ellers i solid form.

Kl. 12.30 var den interne delen ferdig, og middag kunne inntas i husets restaurert. Her ble vi tilbudt koteletter eller snitzel med tilhørende grønnsaker og stekte poteter for kun kr. 30.- Meget billig, meget godt og meget populært. Etter en frossen pingvin, en slags is, til dessert, gikk vi igjen ned i møtelokalene for å ta fatt på den delen av programmet som berørte oss fra vesterlandet mest. Leif holdt et glødende foredrag på gnistrende svensk, Irre hadde skrevet om manus til det for anledningen rette språk. Sammen med lysbilder og overhead ble publikum tatt med storm. Jeg hadde ikke blitt overasket om han hadde fått trampeklapp og dakapokrav. Så kom turen til meg. Jeg har ingen trening i å snakke svensk og prøvde da heller ikke på det. Etter å ha bedt samtlige å sjerpe seg maksimalt, pratet jeg sakte og forhåpentligvis tydelig, om hva en Koordinator og Treasurer i Project Hessdalen bedriver.

Enten forsto de ikke en dritt, eller så forsto de alt sammen, de avbrøt hvertfall ikke og ropte; "Va sa?"

FROM RUSSIA WITH LOVE

Etter dette spratt nyankomne Janne Fjellander inn på scenen, direkte importert fra fredsarbeid i Moskva, og anmodet om økonomisk bidrag til prosjektet. Dette resulterte i hele 100 kroner.

Endel tekniske rapporter gikk også unna, jeg hadde jo skrytt denne opp i skyene.

Bertil Kuhleman overtok så scenen med sitt foredrag.

I mellomtiden tok jeg farvel med Leif og Irre som skulle videre til en lenge etterlengtet seng hos Irre's foreldre.

Vi andre inntok våre plasser, det var dags for paneldebatten.

Panelet besto av Bertil Kuhleman, arrangørforeningens formann, Christer Nördin, Juri Lina (eksil-russer) og jeg.

Vi satt der med 20 tusenmetere rett i fleisen og svarte etter beste evne på spørsmål fra salen. Det var vel et 50 talls mennesker igjen der fremdeles. Og her var alle kategorier representert. Fra personer som anser seg som kontakter for venusianere som går rundt og er usynlige for vårt menneskelige øye, til de mest skeptiske som knapt nok ser naturfenomener. Jo her var det akkurat som hjemme. Som seg hør og bør gikk vi på overtid, men det kom fram mye interessant. Bl.a. holdt min sidemann, Juri Lina, forfatter av boken "UFO-forskning i Sovjetunionen", og bosatt i vest siden 1979, en orientering om hva som skjer bak jernteppet i denne forbindelse.

Det kom også fram at Janne Fjellander har klart å få 4 eksemplarer av Hessdalsrapporten til å sirkulere blandt de rette vedkommende i Moskva. Godt gjort.

Bertil Kuhleman kom med en oppsiktsvekkende melding om computeranalyser som nå begynner å gjøre seg gjellende blandt forskere i USA. De mange avsløringer av bilder som viser en tråd i UFOets toppunkt blir nå faktisk tolket til å være en slags manifestasjon av et kraftfelt. Dette er jo unektelig noe til ettertanke, og hva da med Rex Heflin og hans billedserie? Den er kanskje ekte likevel!?

ICUR-MØTE I OSLO?

Kuhleman gjorde også en seriøs henvendelse til meg denne ettermiddagen. Som kjent blir det ikke noen internasjonal kongress i London i år. BUFORA har ikke økonomisk bakgrunn til å arrangere noe i denne retning. Viktigheten av å få istand et ICUR-møte er dog presserende og i denne forbindelse er Hessdalen det springende punkt. Det er nå så stor interesse for denne, vår kjære dal, at det er ønskelig å ha et møte i løpet av høsten med Project Hessdalen som tema. Siden H.D. ligger i Norge, ble vi altså spurt om det er mulig for oss å arrangere et slikt møte i september. ICUR står for International Committee for UFO Research, og inneholder representanter for alle medlemsland, 20 - 25 stykker. Mange av disse vil nok komme, men ikke alle. Spørsmålet som tas opp i Komitéen førstkommande søndag er altså: Er Oslogruppen i stand til å ta på seg dette? En spennende utfordring må dette da være?

VENUS MANIFISTERER SEG

Etter dette måtte vi forlate arenaen, som var bortbestilt til andre formål.

Under oppbruddet snakket alle med alle, selvfølgelig, og utallige var de som ville ha et par ord med "norrbaggen" fra vest. De skulle nok se om han var helt tam. (Hvilket han ikke er).

En av disse var vår kjære venuspåvirkede venn. Han har hatt endel innlegg i aviser i avisene opp gjennom årene, også på norsk side. Dere husker kanskje en svenske som uttalte seg om de mystiske flyene som krenket grensen mellom Norge og Sverige for en tid siden, som ingen kjente opphavet til? Vår kjære flippskjeggede venn som altså bærer navnet Porath, kom med noen svært så frigjorde og avanserte setninger om rommennesker, Venus osv. Vel, han fortalte meg at det hadde vært opp til flere usynlige besøk under dagens møte, og at han hadde blitt både tilsnakket og skutt på. Han gruet seg veldig til natten, da det gjerne ble tøffe tak etter slike dager. Han fikk min sympati.

SALA NESTE

Så gikk ferden videre Sala var neste stopp, 10 mil sør-vest for Gävle. UFO-SVERIGES ledelse's hovedkvarter. Mats Nilssons residens sto til rådighet, og etter et solid pizza-innkjøp, med til-

hørende bespisning, ble de små timer atter tatt i bruk. Bevingede ord og vennskapelige bånd forsterket seg over bord og mellom stoler, med en touch av Southern Comfort. Jo, här var det gudagott att vara!

Sønnen innfant seg sammen med øreproppene. Ypperlig antismorkemiddel - anbefales.

Grytidlig på formiddagen rundt kl. 11.00 fant jeg dusjen. Etter en solid frokost med artige små svenske brød, eller hva det var, satte vi kursen mot Stockholm igjen, Christer og jeg. Skal forresten hilse så mye fra de hittil nevnte personer i UFO-SVERIGES ledelse til alle oss i UFO-NORGES toppsjikt.

Turen tilbake var på rundt 11 mil. Men veiene i Sverige er nå engang både rette og brede i motsetning til,,, så det sto ikke på.

Vel tilbake i Bjursätragatan duket det seg med kanelbullar og kaffe, saft til meg, jeg har jo ennå ikke lært å drikke dette brune. Men hvor lenge var Adam i paradiset? (les Stockholm).

Reisen til sentrum foregikk pr. tunnelbana da dette er absolutt raskeste fremkomstmiddel, og som atpåtill kjører deg helt til togdøra.

Da jeg endelig fant rett spor, var det ikke tid til å løse ut plassbillett, så jeg entret toget på lykke og fromme. Litt spenning må en jo ha, og flaksen står soinkjent den kjekke bi. Jeg sitter nå hvertfall ennå her mens jeg skriver dette. Vi har nå passert Karlstad, og armen begynner å verke.

HJEM KJÆRE HJEM

La meg nå etter hjemkomsten få slutte dette av. Det er jo ikke mer enn rimelig at jeg holdt på å kjøre meg bort etter å ha passert Oslo S.

Tok lokaltog til Asker for der å bytte til Tønsbergtoget over Vestfoldbanen. Det gikk ikke bedre enn at jeg havnet på et tog det riktignok sto Drammen på, men den videre flukt gikk ned mot det blide Sørlandet over Kongsberg. Jeg sitter i dag takknemlig tilbake og tenker på en noe lattermild, men observant konduktør.

Det ble så å vente på det rette toget i Drammen, kl 00.04 dukket dette opp og ferden fortsatte. Etter en halvtimes venting på TAXI i Tønsberg, kunne jeg endelig og utslitt krabbe opp i en etterlengtet vannseng klokken 01.30, og takk for det.

hjembys klubb Eik — bokstavelig talt. Tirsdag og onsdag møter han Steffen Tangstad i ringen på Hotell Klubben i Tønsberg i to «oppvisningskamper» til inntekt for Eik.

For anledningen har han tatt navnet Jahn «Lillen» Teigen og håper det skal være nok til å skremme Steffen over på defensiven. På den annen side har Jahn to européiske tap fra før, mot Steffens ene.

I ringen

Jahn Teigen, fotball-entusiast, skal slå et slag for sin

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

FARMAND

Uavhengig
NORSK FORRETNINGSBLAD
OSLO
(Se baksiden!)

30. MAR. 1985

*Et sjeldent bilde av en
såkalt russisk UFO
(arkivfoto)*

Små grønne menn som politisk nødvendighet

I årtusener har mennesker rettet sitt blikk mot himmelen med det evige spørsmål: **●** finnes det liv der ute? Vi har gode og dårlige nyheter for UFO-fantaster. De gode er at UFOer finnes. De dårlige er at de sannsynligvis kommer fra Sovjetunionen.

For første gang har avisen Trud trykt en detaljert beskrivelse av et uidentifiserbart flyvende objekt (UFO) basert både på bakke- og luftobservasjon. På Aeroflots innenlands-flight 8852 fra Tblisi til Tallinn så annenpiloten kl. 0410 en stor, lysegul stjerne. Objektet sendte ut en tynn lysstråle som plutselig utvidet seg til en blendende hvit kjegle fulgt av ytterligere to kjegler. Passasjerene ble overrasket over å se gater 75 km fra Minsk badet i sterkt lys under dem, men de ble skremt da «søkelyset» plutselig traff flyet.

Lyset forsvant og etterlot seg en grønnaktig sky som begynte å falle

med forbausende stor hastighet for til slutt å innta en posisjon bak flyet. Piloten alarmerte bakkekontrollen som påpekte at UFOen fløy bak flyet i 30.000 fots høyde og med en hastighet på nærmere 500 km/t.

Skyen endret seg til plommeform, så til et kvadrat og «materialiserte» seg til slutt som et kjempemessig vingeløst fly med spiss forpart; det etterlot seg en hale av grønt og gult lys.

Dette «skyflyet» forfulgte passasjerflyet over Riga og Vilna. Bakkekontrollen begge steder registrerte to fly på et tidspunkt da bare ett ef-

ter planen skulle befinne seg i luften.

En UFO? I så fall, trolig en sovjetisk. Ved NASA ble det nylig hevdet at UFO-observasjoner benyttes av russerne til å dekke over prøver med strategiske våpen som bryter med den internasjonale avtale av 1963 om bruk av det ytre rom. James Oberg sier at rakettoppskytninger og flammende tilbakevendinger til Jorden ikke kan skjules for det sovjetiske folk; disse blir derfor presentert som mystiske inntrengere fra andre planeter. □

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Helgeland

ARBEIDERBLAD

MOSJØEN
(Se baksiden!)
13. APR. 1985

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Harstad Tidende

Politisk tendens: Høyre

(Se baksiden!)

-3. APR. 1985

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Gudbrandsdølen og Lillehammer Tilskuer

LILLEHAMMER
(Se baksiden!)

15. APR. 1985

Ildkule UFO

En mann som bor mellom Brekka og Kvam så en kveld før helgen en ildkule med en hale etter over Kvam. Det var like før klokka 22 om kvelden. Han satt og så på fjernsyn da han ble oppmerksom på et ekstra lys utenfor vinduet. Da han sprang borttil så han en stor ildkule med en hale etter seg som for over himmelen og forsvant.

Den var ildrød av farge og lyste godt opp. Kula ble sett bare noen sekunder.

— Det kunne vel være en meteor?

— Ja, det kan godt hende, men den var usedvanlig stor. Fortonet seg for meg nesten som en gammeldags jerngryte. Skulle vært artig å høre om andre har sett den, sier vår kilde.

Hamar Arbeiderblad

(Se baksiden!)

15. APR. 1985

Flere har sett mystisk lys UFO

Fredag kunne vi fortelle om en lysende, mystisk gjenstand på himmelen som ei dame fra Stavsberg så torsdag kveld. Og tydeligvis er hun ikke alene om å ha sett dette lyset. Fredag fikk vi flere oppringninger.

Berit Alvstad i Furnes observerte en kulelignende gjenstand med en blålig hale som gikk voldsomt fort over himmelen. Hun satt i stua da hun så den, men da hun kom ut på verandaen for å se nærmere på den, var den allerede borte. Det kunne umulig være et fly, sier hun.

Einar Pedersen på Vanførehjemmet så også en blårød gjenstand som gikk i voldsom fart i «lav høyde».

Tom Ottesen i Sandvika så en grønn flyvende gjenstand i stor fart og lav høyde, og han mener at klokka var 21.50. Ottesen mener at den gikk ned i Mjøsa, like ved Tjuvholmen. Da ble den nemlig helt svart, forteller han.

UFO eller lyn-nedslag?

Andenes HT — Sander Pettersen.

Det mystiske myrhuset noen bærplukkere fant på myrene ved Skogvoll på vestsiden av Andøya for tre år siden, er like uopplært etter at tre år er gått, selv om det har vært mange teorier om funnet. Disse går på UFO,

vårflom og lynnedslag for å nevne noen. Folk på Skogvoll Harstad Tidende har vært i kontakt med, sier at det ennå ikke er kommet en skikkelig forklaring hva som har skapt myrhuset, og at funnet er like mystisk i dag som da det ble gjort i 1982.

Det var noen bærplukkere som gjorde funnet ved Skogvoll. Her var et noe over to meter bredt og fem — seks meter langt myrflak «skåret» ut av myra og plassert flere meter fra hullet. Rundt hullet var det en rekke skarpe merker i myra, som om de var

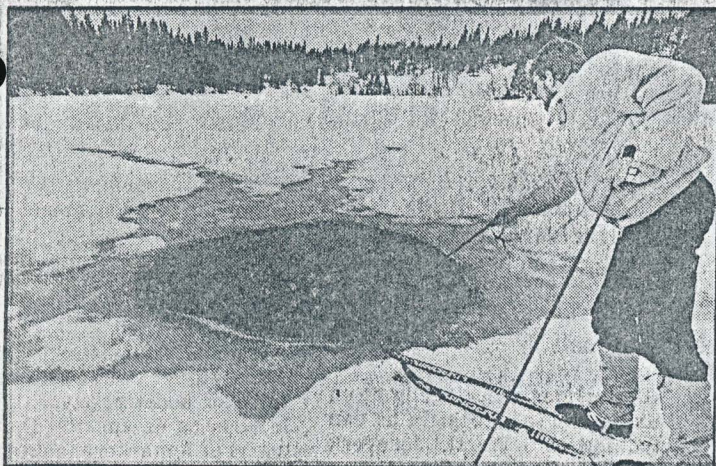
skåret med en skarp gjenstand. Flaket var omlag 30 — 40 cm tykt og helt flatt i bunnen.

Fra lokalt hold mener man det kan dreie seg om et myrflak som har løsnet under vårflom. Nå er det bare det at myra ligger slik til at det ikke

kan forekomme flom der. Videre går teoriene på at det kan være en UFO som har laget hullet, mens andre igjen mener det dreier seg om lynnedslag. Imidlertid er det et faktum at folk som har sett myrhuset og flaket, finner det hele svært så underlig.

Flere mystiske hull på vann i Rana

Tre «underfundige hull» i isen på Gåstjønna

På Gåstjønna er det tre mystiske hull i isen. Det øverste laget er smeltet slik at hullet her er ca. to meter i diameter. Men i isen under kan en tydelig se det sirkelrunde hullet på omlag en halv meter i diameter, gjennom isen. Hvordan dette kan ha oppstått er foreløpig en gåte. (Foto: Øyvind Bratt)

—Kan det ha sin naturlige forklaring, eller er det «UFO-er» som har forårsaket de mystiske hullene på flere vann i Rana?

AV KLAUS SOLBAKKEN

Vi kan ikke gi oss inn på noen spekulasjoner, man må bare konstantere at det virker nokså merkelig at det skal dukke opp helt sirkelrunde hull på ca. en halv meter i diameter, tilsynelatende uten at folk har laget hullene i isen!

Siste melding kommer fra Gåstjønna i Plurdalen. Her er det registrert tre slike hull i isen, og Rana Blad «rykket ut» for å se nærmere på fenomenet. På grunn av mildværet er det øverste islaget smeltet en god del, slik at hullet i overflaten er bortimot to meter i diameter. I islager under, som ligger 30-50 centimeter under det øverste laget, med vann i mellom, kan vi tydelig se det sirkelrunde hullet. Det går tvers igjennom isen...

Ingenting tyder på at det er folk som har laget hullet. Her pleier ikke folk fiske på isen

om vinteren, og bortsett fra personen som tipset Rana Blad om fenomenet (han ønsket å være anonym for å bevare sitt gode navn og rykte) — har trolig ingen vært nær de tre hullene på Gåstjønna.

Etter det vi får opplyst har hullene dukket opp i løpet av siste uke. Den mest sannsynlige forklaring på de underfundige hullene er at det er kilder som tærer opp isen fra undersiden. Men at hullet dermed skulle bli helt sirkelrundt, er for oss en gåte. Dessuten er det tvilsomt om hullene har dukket opp nær bekkeutspring/kilder. Og kjentfolk kan ikke huske å ha observert lignende sirkelrunde hull i isen tidligere...

Hvis imidlertid noen har en troverdig forklaring på fenomenene som er registrert på flere mindre vann i Rana, er vi interessert å høre forklaringer på mysteriet.

A-S

BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Rana Blad

MO

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

25. MAR. 1985

UFO lager hull i fjellvann?

Er det en UFO som står bak de mystiske «hullene» som nylig ble oppdaget på to vann i Rana? En kvinnelig innringer fra Gruben mener i alle fall at en ikke skal avskrive denne muligheten.

— Det var forrige lørdag kveld i 22-23-tiden at jeg og en venn ble oppmerksomme på en merkelig «stjerne» som hang midt mellom himmel og jord. Det kunne ikke ha vært en virkelig stjerne — eller en satellitt, påstår kvinnen som vet hvordan begge deler ser ut.

— Nei, dette var en glødende kule med to bein hengende ned fra «kroppen» som svedde over distriktet. Etter et par timer forsvant kulen, og siden har jeg ikke sett den selv om jeg har kikket etter hver kveld.

Damen som ikke tror videre på bebodde planeter ute i verdensrommet er i tvil om hva dette kunne ha vært. Hun har i alle fall holdt observasjonene for seg selv for å slippe å bli til latter for venner og kjente.

Om det er en UFO som har laget de mystiske «hullene» på Svanevatn og Stortjønna, skal Rana Blad la være usagt, skjønt, en kan aldri være for sikker...

27. MRS 1985

«Mystiske hull»:

Ikke noe unaturlig

Redaksjonen i Rana Blad fikk i går et stort antall telefoner fra folk som hadde naturlige forklaringer på de siste dagers omtalefenomen: hull på isen på vatna rundt omkring.

En av innringerne mener at mildværet de siste fjorten dagene har ført til at overflatevatn har laget seg et hull å renne ned igjennom. Det har vært forholdvis lite nedbør i vinter, og men regner med at det har ført til lite vatn under isen og dermed har man fått større trykk oppå isen enn under.

En av de andre innringerne er inne på noe av det samme. Tyngden av våt snø oppå isen har ført til at isen har sprukket, og snøen har sunket ned i vannet. Det har ført til at varmvatn har kommet opp og tæret på iskanten rundt hullet, som dermed er blitt større og større.

En annen forteller at han for en tid siden gravde seg et fiskehull som føk igjen av snø da han sluttet å bruke det. Da han kom tilbake til samme stedet hadde det blitt et hull på en halv kvadratmeter akkurat der hvor han har gravd ut hullet. Det skjedde et par måneder senere.

Vi har til og med fått en forklaring på UFOen som skal ha vært sett. Den var sannsynligvis kveldsflyet til Røssvoll, mener en av de mange innringerne.

Dermed anser vi saken med de mystiske hullene for å være bortimot oppklart. Flertallets konklusjon er i hvert fall at dette er helt naturlig, og at det ikke skjer så skjelden heller.

Så hvis vi også passer på å unngår å ramle ned i de samme hullene når vi legger ut på påsketuren skulle det ligge godt an for en brukbar høytid.

Lever i 400

varmegrader

Av JAN CHRISTENSEN

I en varm kilde på havbunnen utenfor staten Washington på USAs vestkyst har forskerne oppdaget levende organismer som tåler opptil 400 grader Celsius.

Dette kullkaster teoriene hittil om at liv ikke kan eksistere i varme over kokepunktet for vann, og øker dermed utsiktene til å finne liv på andre planeter.

De rekordvarme kildene er funnet av forskningsubåten «Alvin» på 800 meters dyp. Her et trykket så stort at vann ikke makter å gå over i gassform selv ved 400 varmegrader.

Supermusling

I det superhete vannet finnes det både muslinger og rørmak, som ikke bare overlever, men vokser til

Slik supervækst er blitt konstatert også tidligere ved andre varme kilder på havbunnen, men aldri med noe i nærheten av så høye temperaturer.

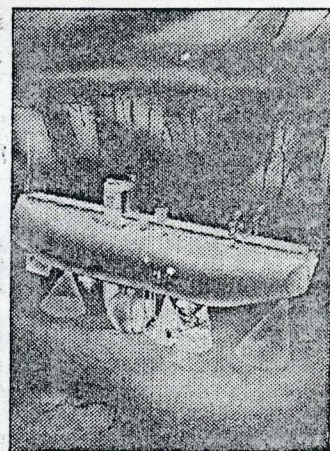
Organismene utnytter mineralene i havvannet direkte. De varme kildene oppstår i sprekkeområdene mellom de såkalte kontinentalplatene i jordskorpen. Her utskilles ekstra mineralmengder, særlig av kobber og sink.

Gruvedrift

Konsentrasjonene er faktisk så store at gruveselskaper er interessert i kart over havbunn med mange varme kilder samlet. Men ennå mangler teknologi for lønnsom utnyttelse.

«Alvin»-forskerne har kartlagt en serie såkalte «mineral-skorsteiner» i Juan de Fuca-ryggen utenfor Seattle, nær den rekordvarme kilden.

Oceanografprofessor Jack Dymond ved Oregon

FORLØPER: Siden 1960-årene har forskningsubåter gjort stadig mer forbausende oppdagelser på havbunnen...

State University mener at kilder like varme — eller enda varmere — trolig finnes i stort antall kloden rundt.

V.G.

16. april
1985.